

гелкето Христосъ е прѣставенъ за изгубеннитѣ грѣшници. Богъ ни прѣдлага синътъ си и показва правдата, дава ни да разберемъ святостта на животътъ, открива ни рай, както тукъ тѣй и горѣ. Отецъ мой, казва Христосъ, дава ви истинниятъ хлѣбъ отъ небото. Това е хлѣбъ, що са туря прѣдъ сичкитѣ човѣци, които слушатъ Евангелието; нѣ тоя хлѣбъ е храна само за ония които Го приематъ съ вѣра. Какъвъ лесенъ начинъ, колко, колко малко са иска отъ насъ за нашето избавление! *Поглѣдни, изпълнявай, живей*, бѣше небесната заповѣдь на Мойсея отъ Бога къмъ народътъ му. Това сѣщото е и у Евангелието Христово, което дума: *поглѣднете на менѣ и азъ щѣ ви спася*. Той вика още сички, сички, защото казва, че никой нѣма да загине, Богъ даде синътъ си, за да отърве най-изгубеннитѣ овци: голѣмци, долни, млади, стари, грѣшници, виновати, почестивци, сички, сички, ако повѣрвате въ Христа, ако слушатъ гласътъ му не ще загинѣтъ. Когато сега, братия, разберете до колко е била силна любовта Божия къмъ човѣка, нека сѣеши отъ насъ да си помисли: тѣзи любовъ Божия, какъ посрѣщаме ние? за голѣмата тѣзи любовъ Божия какво добро правимъ? И това ли не можемъ направи, само поне да са размислимъ?

Какъ до толкова ли ни са прилепени сърдцата въ тоя лѣжовенъ и грѣховитъ свѣтъ, щото не можемъ да съберемъ умътъ си и да помислимъ? Цѣли часове, и цѣли дни прѣкарваме въ праздни мисли, въ праздни думи, а за това не може ли сѣеши отъ насъ да отдѣли по-